

Gemeente presenteert visie beplanting buitengebied

Gezicht vanaf de Velterslaan, Kanaaldijk met.....

en zonder populieren

De gemeente De Ronde Venen heeft een conceptplan opgesteld waarin o.a. hun visie op gewenste beplanting in het buitengebied is opgenomen. Deze visie is onderdeel van het Groenbeleidsplan dat de gemeente wil opstellen om duidelijk te maken hoe we de komende 20 jaar om willen gaan met het openbaar groen in de Ronde Venen. Dit Groenbeleidsplan moet vóór de zomer van 2017 door de raad worden vastgesteld.

De gemeente had een aantal stakeholders en belangengroepen uitgenodigd om op 28 november j.l. het concept

te bespreken (eerder is dit gedaan voor belanghebbenden voor de bebouwde kom). Hier werd dankbaar gebruik van gemaakt door meerdere partijen, waaronder Provincie Utrecht, Natuurmonumenten, LTO, AbcoudeGroen, **Spaar het Gein** en Waternet. Voor Spaar het Gein was het van belang de ontwikkelingen te volgen omdat in het concept gerept wordt over concrete zaken die zich in onze omgeving bevinden.

Zo wordt bijvoorbeeld een streefbeeld geschetst dat consequenties zou hebben voor de beplantingsstructuur,

In deze nieuwsbrief

pagina 01 Groenbeleidsplan
pagina 02 Duurzamer
pagina 02 Verslag ALV 26 oktober
pagina 04 Wat heeft het bestuur gedaan?
pagina 05 In memoriam Anneke de Groot
pagina 06 Berichten uit het Groene Hart

pagina 08 Brand bij boerderij Hartstocht
pagina 08 Oostzijder molen
pagina 09 Loonbedrijf Schuurman
pagina 10 De koe en haar naam
pagina 12 Toekomst Forten in De Ronde Venen
pagina 12 Colofon

De SHG Nieuwsbrief verschijnt ook elektronisch. Kijk op: www.spaarhetgein.nl

Geef ook uw e-mail adres door. Zie de achterkant van dit nummer voor meer informatie.

met name rond de forten van de Stelling van Amsterdam. De forten zouden beter in het landschap zichtbaar moeten worden waardoor concreet 600 meter bomen langs de Velterslaan en 600 meter bomen langs de Westkanaaldijk t.h.v. Fort Nigtevecht op termijn zouden moeten verdwijnen. Natuurmonumenten, AbcoudeGroen en Spaar het Gein brachten hier meerdere argumenten tegenin. Historisch, landschappelijk en als biotoop past het Velterslaantje met zijn karakteristieke begroeiing van vooral knobomen perfect in het landschap zoals het is. Gelukkig kwam de Provincie Utrecht al snel met het verlossende woord: de Velterslaan staat nu op een lijst van landschappelijk waardevolle elementen die zeer recentelijk is opgesteld door de provincie. Dat maakt wel nieuwsgierig naar wat er nog meer op die lijst is gezet... het gevaar voor de Velterslaan is in ieder geval geweken!

Wat betreft de bomen op de kanaaldijk is dit nog erg onzeker. Tijdens het overleg bracht de gemeente onverwacht een nieuw aspect in dat werd verwoord door een vertegenwoordiger van Waternet. In de toekomst wil men geen bomen meer op en langs dijken, behalve dichtbij de teen van de dijk. Het argument was 2-ledig, enerzijds vanwege de veiligheid, anderzijds omdat dijken iedere 30 jaar moeten worden opgehoogd (ze zouden één cm per jaar dalen) en een boom zou een ophoging van 30 cm niet overleven. Een discutabele opvatting omdat in het Gein is gebleken dat het wel degelijk mogelijk is. Het lijkt erop dat het beheer van de kanaaldijken zal overgaan van Rijkswaterstaat naar waterschappen omdat de

status van primair naar secundair is verlaagd door versterking van de Lekdijken. De dubbele rij populieren langs het kanaal heeft grote landschappelijke waarde en is door Rijkswaterstaat kennelijk nooit gezien als een risico dus moeten we ervoor waken dat Waternet deze niet ineens als gevaar gaat beschouwen. Zij gaan ervan uit dat de bomen nog zo'n 5 tot 10 jaar meekunnen en herplant zal na kap niet meer plaatsvinden.

AbcoudeGroen maakte bezwaar tegen het voornemen van Rijkswaterstaat om de bomen langs de A2 te kappen (geplant door Zeldenrijk) en bepleitte juist een toename van het bomen-areal langs de A2 om meer fijnstof af te kunnen vangen. In het algemeen was men niet onder de indruk van de onderliggende filosofie van de gemeente. Er wordt in het concept gesproken over een streefbeeld waarin een evenwicht bestaat tussen open en verdicht maar een ecologische invalshoek met een samenhangende visie op flora en fauna ontbreekt. Wel werd door de gemeente toegezegd dat het stimuleren van bloemrijke bermen een algemeen uitgangspunt zal zijn.

Er werden nog een aantal zaken besproken die niet direct relevant zijn voor het Geingebied (compensatielocaties en een centrale 'bank' hiervoor, introductie 'natuurwet' die o.a. Boswet gaat omvatten). De conceptnota zal worden aangepast met de uitkomsten van dit overleg en opnieuw worden voorgelegd. Wij houden u op de hoogte.

Eric de Leeuw

Duurzamer

Met de trein onder het Gein rijden heet tegenwoordig ook 'duurzaam reizen'. Als je nu na 2018 nog duurzamer wilt rijden moet je dan (i) vaker met de trein gaan of (ii) juist niet, of moet je juist (iii) blij zijn dat jouw trein uitvalt en er dus bijna geen energie gebruikt wordt? Of moet je als bewuste reiziger / consument gewoon van huis gaan om lopend je kantoor te bereiken?

Arnold van de Klundert

Verslag Algemene Ledenvergadering 26 oktober j.l.

In tegenstelling tot andere jaren werd deze keer de ALV pas in de herfst gehouden. Als locatie werd gekozen voor de zolder van Anna Haen. Wellicht daardoor (steile trap), maar misschien ook doordat het natuurlijk 's avonds al vroeg donker werd, was de opkomst van leden niet groot. Na de pauze kwamen gelukkig toch veel meer belangstellenden voor de korte, maar interessante, lezing over de Stelling van Amsterdam door Erik van Tooren van de Provincie Utrecht. Het programma vóór de pauze stond voor een gedeelte in het teken van afscheid.

Zowel Sietske Bierens als Raymond Dommanschet hadden dit voorjaar al te kennen gegeven geen tijd meer te hebben voor bestuurswerkzaamheden. Zij waren ook niet op deze vergadering aanwezig. Femke Hak, wel aanwezig, vertelde waarom ook zij onlangs besloten heeft haar bestuursfunctie neer te leggen. Zij gaf een kort overzicht van de afgelopen 16 jaren als bestuurslid, jaren waarin zij zich enorm heeft ingezet voor Spaar het Gein. Nu echter vond ze het tijd om plaats te maken voor anderen. Een beslissing die uiteraard gerespecteerd wordt, maar

haar levendige en heldere inbreng zal vast wel gemist worden! Gelukkig hebben Eric de Leeuw (secretaris) en Gerbrand Schuurman (lid) zich inmiddels bij het bestuur gevoegd.

Oplettende lezers zullen misschien al gezien hebben dat Arnold van de Klundert achterop de vorige nieuwsbrief niet meer genoemd werd als redactielid. Dat zijn naam er toen al niet bij stond was niet helemaal de bedoeling geweest, maar het is inderdaad wel een feit dat Arnold nu definitief uit de redactie is gestapt, helaas. Zijn gezondheid staat het niet langer toe om actief een bijdrage te leveren. Rien Leemans en ondergetekende bedankten hem in de vergadering voor zijn jarenlange inzet.

(Terzijde: ik wil in dit stuk ingaan op wat Arnold als redacteur zo bijzonder maakte. En eigenlijk moet ik zeggen: nog steeds maakt, want ook al is het voor hem fysiek moeilijk om copij te leveren, nog steeds kan ik met hem, als hij zich goed voelt, de plannen voor een nieuwe nieuwsbrief bespreken en nog steeds heeft hij daar zo zijn originele ideeën over. Want origineel en geestig, dat is wat veel van zijn stukken kenmerkt. Vaak weet hij een draai aan zijn teksten te geven waar ik zelf nooit op zou zijn gekomen. En blaadjes maken, zoals hij dat zelf noemt, daar weet hij alles van en heeft hij altijd al gedaan. Toen ik in de redactie kwam wist ik nog van niets. Alles heb ik van hem geleerd. En op deze plek, wil ik hem heel erg daarvoor bedanken!)

Andere punten die ter sprake kwamen:

- De fietsbrug over het Amsterdam Rijn Kanaal. Volgens de planning moet die eind 2017 klaar zijn. Rien liet een foto zien van het informatiebord dat bij het kanaal staat. *(Terzijde: ondergetekende is sindsdien gaan kijken. Het ziet er indrukwekkend uit, nu al. En het 'natuurgebiedje' is ook al in aanleg aanwezig).*
- Kruispunt Driemond. Er is weer een nieuwe ontwerp schets. De aanwezigen maakten zich ongerust over de eventuele gevolgen voor het verkeer langs het Gein. Wordt vervolgd!
- De bermen. Om het hard rijden van het autoverkeer tegen te gaan zijn witgeverfde betonblokken langs delen van Gein Zuid geplaatst. Het betreft een proef van een jaar. Sommige aanwezigen vreesden dat de verkeerssituatie daardoor extra gevaarlijk is geworden, doordat uitwijken in noodgevallen juist tot ongelukken kan leiden.

Aanleg van het natuurgebiedje

- De nauwe Stationsstraat. Vooral voor landbouwverkeer bijna niet te doen. De gemeente is al gaan kijken, maar een oplossing is ook voor SHG nog niet helder.

(Terzijde: het merendeel van de bewoners van de straat, waaronder ondergetekende, wil het liefst eenrichtingsverkeer en een ophaalbrug i.p.v. het fietsbruggetje. Niet alleen voor het landbouwverkeer, maar ook voor hulpdiensten.)

- Het prijzengeld dat SHG in 2013 kreeg als winnaar van de verkiezing van Vrijwilligersorganisatie van het jaar zou in eerste instantie worden besteed aan een picknickbankje langs het Gein. Er werd echter geen geschikte locatie gevonden dus is er nu gekozen voor een ooievaarspaal. Eén aanwezige

benadrukte dat die het beste in de nabijheid van een boerderij kan worden geplaatst.

- Bij Gein Noord 27 komt een geitenstal. Rien legde uit waarom SHG heeft besloten geen bezwaar aan te tekenen. Het bestuur vindt het een positief te waarderen agrarische activiteit. Ook bezwaar aantekenen tegen de situering van de stal heeft volgens Rien geen kans van slagen.
- Concept Visie Beplantingen Buitengebied. De gemeente wil volgens dit plan 600 m. bomen kappen langs de Velterslaan en langs de Kanaaldijk. SHG is op de hoogte en houdt de vinger aan de pols! (zie blz. 1, 2)

GW (met dank aan Eric de Leeuw)

Wat heeft het bestuur gedaan

Juni – Christian van den Anker heeft de provincie Utrecht benaderd met een pleidooi om de grond op Gein Noord 24 en Gein Zuid 16 niet aan de hoogste bidder, maar aan Geinboeren te verkopen. Zonder te beweren dat deze actie beslissend is geweest, kunnen we gelukkig vaststellen dat dit in elk geval wel is gebeurd. De grond is binnen het Gein gebleven! Dat scheelt ook weer vervoersbewegingen van externe partijen.

Augustus – Na de zomer zijn de in de vorige Nieuwsbrief al aangekondigde maatregelen ter bescherming van de bermen uitgevoerd. Met witte palen bij de passeervlakken en met schampblokken waar de berm de gelegenheid moet krijgen te herstellen. Voor de maatregelen hebben we niet van iedereen de handen op elkaar gekregen, maar de maatregelen lijken in elk geval effect te hebben. Er wordt minder hard gereden en in de bermen groeit gras. De maatregelen, uitgevoerd in opdracht van de gemeente, worden over een tijd geëvalueerd op effect en nadelen. Ook wordt een deel van de schampblokken later gebruikt om verderop in Gein Zuid te gebruiken.

September – Eric de Leeuw maakt gebruik van de mogelijkheid om onze zienswijze te geven op een plan van de gemeente om bij fort Nigtevecht 600 meter wilgen langs Velterslaan en nog eens 600 meter bomen langs het Amsterdam Rijn kanaal te kappen. De argumenten hiervoor (m.n. herstel van zicht op het fort) komen ons onvoldoende onderbouwd voor. Zie ook pagina 1.

Oktober – De jaarvergadering vindt dit jaar later plaats dan gebruikelijk. De opkomst is daardoor wat later, maar de vergadering is er niet minder levendig door. We maken kennis met Erik van Tooren, gebiedsmake-laar Stelling van Amsterdam/Nieuwe Hollandse Waterlinie van de Provincie Utrecht, die een lezing over de stelling houdt. Een nuttig contact, want hij blijkt geen voorstander van het plan om bomen bij fort Nigtevecht te kappen. Het verslag van de ALV vindt u elders in deze Nieuwsbrief.

November – Een afvaardiging van het bestuur heeft overleg met gemeente over de bermmaatregelen. Het geld blijkt bij de gemeente op om dit jaar nog aanpassingen te verrichten. Er komt alsnog een brief met uitleg van de gemeente aan de bewoners.

Rien Leemans

In Memoriam Anneke de Groot (1947-2016)

Op 20 november 2016 ontving ik het droeve bericht dat mijn buurvrouw en ons oud-bestuurslid Anneke de Groot op 68-jarige leeftijd is overleden. Anneke is twee jaar geleden geopereerd aan een kwaadaardige hersentumor, nadat een tijd lang onduidelijk was waarom de conditie van Anneke zo achteruitging. Van de operatie knapte Anneke aanvankelijk behoorlijk op, maar het afgelopen jaar ging haar conditie langzaam maar zeker weer achteruit. De laatste maanden bracht Anneke goed verzorgd in een hospice door.

Anneke was de initiator van het succesvolle 'Actiecomité Spaar het Gein' dat in 1970 in actie kwam tegen de toenmalige plannen voor onder meer een 'rijksweg' door en een wegrestaurant aan het Gein. Plannen die volgens de overleveringen toen zelfs werden gesteund door de toenmalige burgemeester. Als dochter uit een boerengezin in het Gein wilde Anneke het oorspronkelijk karakter van het Gein behouden. Over haar drive vertelde ze in 2012 (Nieuwsbrief 32): "Mijn grootvader, Jan Trouw, was overleden, en hij kwam altijd op voor het Gein, schreef er altijd over. Ik vroeg me af wie nu het Gein moest verdedigen?"

Toen Spaar het Gein in 1992 een officiële vereniging werd, trad Anneke als vanzelfsprekend toe tot het bestuur, waarin ze de rol van secretaris op zich nam. Die taak vervulde Anneke meer dan 20 jaar, tot 2013. In het bestuur liet Anneke altijd haar hart spreken, met oog voor de realiteit. De laatste jaren van haar bestuurslidmaatschap slaagde Anneke er steeds minder gemakkelijk in zaken te relativeren. Dat bracht Anneke ertoe in 2013 het bestuur los te laten.

Anneke was zeer kunstzinnig. Zij werkte als docente handvaardigheid op een middelbare school, maar ook veel Abcoudenaren hebben daarvan kunnen profiteren toen ze schilderlessen begon te geven in haar atelier bij de boerderij waar haar broer Joost nog steeds woont. Van haar kunstzinnigheid getuigen ook de diverse gedichten die Anneke schreef. Fraaie exemplaren werden nu en dan in de Nieuwsbrief opgenomen. Eén ervan werd tijdens de afscheidsdienst voorgedragen. Hieronder kunt u dit gedicht nog eens nalezen.

Anneke kon dankzij de trouwe hulp en zorg van haar broer Joost heel lang in haar huis in het Gein wonen. Voor hem is het verlies natuurlijk het grootst. Maar het Gein en onze vereniging zullen haar missen. We zijn en blijven Anneke veel dank verschuldigd. Wat als Anneke in 1970 niet in actie was gekomen?

Rien Leemans, voorzitter

Beeld

een boom in de herfstwind laat z'n
bladeren geleidelijk los,
ze dwarrelen in lichte wolken weg,
laten zich wegvoeren door het water
van de rivier..

In stilte en kaalheid
blijft de boom peinzend wachten
tot alles weer opnieuw begint
en het leven een nieuwe kans krijgt

Je zou een boom moeten zijn;
alle vastgeroeste, onbruikbaar geworden
gevoelens loslaten, áf laten voeren..
om nieuw te worden en verder te groeien

maar sommige zitten nog zo vast en
moet het eerst gaan vriezen voor ze
loslaten kunnen..

Anneke de Groot

*(dit gedicht werd eerder gepubliceerd in
Nieuwsbrief 26 in 2009)*

Berichten uit het Groene Hart

1. Usutu, Tularemie en H5N8

Zowel merels, hazen als watervogels zijn dit jaar getroffen door een voor hen dodelijke ziekte.

Het *usutu-virus* heeft dit jaar bij de merels al voor ruim 1800 slachtoffers gezorgd. In totaal acht provincies, waaronder provincie Utrecht, is bij dode merels deze virusinfectie vastgesteld. Het virus wordt overgebracht door steekmuggen. Nu de winter is ingetreden worden de muggen minder actief. Onzeker is het of volgend jaar de ziekte weer de kop zal opsteken.

Tularemie. Bij een aantal hazen is het geen virus maar een bacterie, die hazenpest, ofwel *tularemie*, veroorzaakt. Dit is het geval in de provincie Utrecht (Kromme Rijngebied) en de provincie Zuid-Holland (Vijfheerenlanden). Zieke hazen worden zwak en apatisch en lijken 'dronken'. De ziekte wordt overgedragen door contact met een ziek dier, of door een insecten- of tekenbeet. Ook de mens kan hierdoor besmet raken. Het is verstandig geen zieke of dode dieren aan te raken. Sinds 1 november geldt er bovendien een meldingsplicht.

Besmettelijke vogelgriepvirus H5N8

Staatssecretaris Van Dam van Economische Zaken heeft op 11 november voor heel Nederland een ophok- en afschermplicht ingesteld voor alle bedrijven die vogels houden die bestemd zijn voor de productie van vlees, eieren of andere producten en voor het uitzetten in het wild. Deze maatregel wordt uit voorzorg genomen nadat er in Duitsland, Oostenrijk, Hongarije, Polen, Zwitserland en Frankrijk bij wilde watervogels hoogpathogene vogelgriep van het type H5N8 is aangetroffen. Ook in Nederland zijn al wilde watervogels besmet met het virus. Zelfs in Amsterdam zijn onlangs dode watervogels aangetroffen. Het gevolg is dat sommige kinderboerderijen inmiddels gesloten zijn. Ook in Artis zijn extra maatregelen getroffen. Ziet u een dode vogel liggen? Voorkom dat u ziek wordt en bel de gemeente, zodat deze het kadaver op veilige wijze kan laten ruimen. Meer informatie vindt u op de website van het RIVM.

bron: DWHC (Dutch Wildlife Health Centre)

2. 100.000 hectare bos erbij!

NRC.nl/nieuws meldt op 24 oktober in een persbericht van Staatsbosbeheer, dat een plan gepresenteerd zal worden op de Nationale Klimaattop om de komende decennia 100.000 ha nieuw bos aan te planten.

Dit om een bijdrage te leveren aan het halen van de klimaatdoelen van Parijs (de opwarming van de aarde moet worden beperkt tot maximaal 2 graden, streefwaarde 1,5 graden). Nederland bezit nu ongeveer 350.000 ha bos, daar komt dan nog eens een oppervlakte bij zo groot als de Veluwe! De kosten van deze hele operatie worden op 3 miljard euro geschat. Over waar dan al die bomen moeten komen is natuurlijk al nagedacht. Onder andere wordt ook het Groene Hart als optie genoemd.

Stichting Groene Hart ondersteunt de doelstelling maar plaatst wel wat kanttekeningen. Zo wordt gewezen op het grote belang van samenspraak met omwonenden en gebruikers van de terreinen. Bossen passen lang niet overal. We moeten zorgvuldig omspringen met de weidsheid van het oeroude Hollandse landschap, dat kenmerkend is voor het Groene Hart. Uitbreiding van het bosareaal in het Groene Hart is wel mogelijk, maar dan op passende plekken, aansluitend bij de ontstaansgeschiedenis van het gebied.

3. Bij de Groene Hart Streekproduct Verkiezing is dit jaar een Abcoudenaar een van de prijswinnaars geworden.

Tim den Hartog, zoon van Henk en Wilma den Hartog van biologische boerderij Hartstocht, kreeg voor zijn 100% biologische amarena kersenijds de aanmoedigingsprijs voor het meest duurzame product en voor duurzame bedrijfsvoering, 't Groentje, uitgereikt.

Elk jaar organiseert Stichting Groene Hart Kloppend Hart deze verkiezing in samenwerking met Slow Food Groene Hart. Het doel is om het streekproduct meer onder de aandacht te brengen, en om producenten uit te dagen met nieuwe en kwalitatief betere streekproducten te komen.

Dit jaar was voor het eerst ook duurzaamheid een criterium.

Het amarena ijs van Tim voldoet aan alle criteria, want wordt gemaakt op basis van de biologisch dynamische melk van het bedrijf van zijn ouders, en het ijs zit bovendien ook nog eens in recyclebare bekertjes.

De eerste prijs ging naar de piccalilly van 'Zoet, Zuur & Hartig', uit de Meern.

4. Vogelbescherming dient klacht in tegen Nederland wegens gebrekkig vogelbeheer, aldus de Volkskrant van 8 november j.l.

Een Kamermeerderheid had de regering vorig jaar opgeroepen een plan te maken voor het redden van weidevogels. Nu heeft staatssecretaris van Dam aangekondigd dat er geen extra geld ter beschikking zal worden gesteld voor weidevogelbeheer. Volgens Vogelbescherming Nederland schendt de Nederlandse overheid zo de Europese Vogelrichtlijn.

Vogelbescherming hekelt de vrijblijvendheid van de overheid om de constante achteruitgang van de vogels te keren, en pleit voor een 'bindend nationaal programma' voor weidevogels, opgesteld in samenwerking met provincies, boeren en natuurorganisaties. De Wet natuurbescherming die op 1 januari 2017 in werking treedt biedt de mogelijkheid en dient daartoe te worden ingezet.

Al eerder is afgesproken om weidevogelbeheer meer te concentreren in kansrijke gebieden, maar in absolute zin is er zelfs een afname in hectares, concludeert Vogelbescherming Nederland. Ook is er te weinig geld 'om boeren in staat te stellen maatregelen te nemen die nodig zijn voor weidevogels'

In het artikel wordt verwezen naar de Ronde Hoep, als voorbeeld van hoe weidevogelbeheer wél succesvol kan zijn: Polder de Ronde Hoep in de gemeente Ouder-Amstel staat model voor succesvol weidevogelbeheer. Rondom het centraal gelegen weidevogelreservaat van het Landschap Noord-Holland liggen zo'n 40 boerenbedrijven, die aangesloten zijn bij Agrarische Natuurvereniging De Amstel. Zij doen mee aan weidevogelbeheer; ze stellen in de broedperiode het maaien uit en beschermen de nesten. Ze krijgen voor de opbrengstverliezen een vergoeding. De Ronde Hoep bewijst dat een succesvol weidevogelbeheer in Nederland mogelijk is.

Toch staat ook hier de situatie onder druk. Immers de opvolging bij de boerenbedrijven is een probleem. Een opvolger zou zo maar weer kunnen kiezen voor schaalvergroting en intensieve veeteelt.

5. Eind december 2014 is de gebiedscoöperatie Rijn, Vecht en Venen U.A. officieel opgericht.

De gebiedscoöperatie is een collectief van agrariërs dat vanaf 2016 verantwoordelijk is voor de uitvoering van het agrarisch natuurbeheer. Het werkgebied van het collectief omvat grofweg de gemeenten De Ronde Venen, Stichtse Vecht, Woerden en het westelijk buitengebied van de gemeente Utrecht.

De gebiedscoöperatie krijgt de regie over het beheer van 2300 hectare weidevogelgrasland. Het collectief gaat zich vanaf 2016 met de aangesloten agrariërs richten op weidevogelbeheer, bloeiende slootkanten, broedgebieden voor de zwarte stern, foerageergebied voor de purperreiger en leefgebied voor de libellensoort groene glazenmaker. Verder realiseert het collectief bijna 300 km schone en levendige boerensloten met diverse maatregelen en worden 135 kenmerkende hakhoutbosjes in ere hersteld. Met bijna 80 broedlocaties voor de zwarte stern wordt een van de grootste broedkolonies van deze vogel in Nederland versterkt.

De te realiseren natuurdoelstellingen worden in overleg met de provincie en waterschappen bepaald. Ook wordt samenwerking gezocht met andere gebiedspartijen zoals de natuurorganisaties. Op 15 oktober heeft de gebiedscoöperatie een certificaat van de Stichting Certificering SNL (Subsidieregeling Natuur en Landschap) ontvangen. Dit certificaat geeft aan dat de coöperatie aan de certificeringseisen voldoet om in aanmerking te komen voor de subsidie natuur- en landschapsbeheer.

Ook een composthoop kan branden!

Op donderdag 27 oktober brak er brand uit in de composthoop achter de boerderij van Henk en Wilma den Hartog.

Biologische boerderij 'Hartstocht' heeft een grote

composthoop die is samengesteld uit maaisel afkomstig van andere biologisch beheerde bedrijven en natuurterreinen. De temperatuur binnenin de hoop kan oplopen tot 75 graden, wat geen problemen geeft, tenzij er teveel zuurstof de hoop binnendringt. Toevallig was dat deze keer het geval aan de rand van de hoop, waar onbedoeld het materiaal niet vast genoeg tegen elkaar aan was geschoven. Gevolg: oplopende temperatuur tot het brandpunt.

Gelukkig was de brandweer snel ter plaatse en waren de vlammen snel gedoofd. Het duurde echter nog vele uren totdat ook het smeulen in de berg tot staan was gebracht.

Verder was er gelukkig geen materiele schade maar wel een hoop nawerk. Goed dat er een brandweer is!

GW

De Molen met de vier namen

Een update van de herziene molen uit Nieuwsbrief 34

Inmiddels is het winter, maar op de dag dat ik naar de Delphine, de Oostzijdse -, de Franse -, of de Piet Mondriaanmolen wandel, is het stralend zomerweer. Een strakblauwe lucht, en veel wind. De molen doemt op, wat draaien die wieken snel rond! Wat een kracht!

Het is zaterdag, de draaidag, en ik mag een kijkje nemen in de molen. De laatste keer dat ik binnen was, in 2013, was hij bijna geheel 'gestript'. Nu kom ik binnen in een klein maar goed geoutilleerd keukentje. Alles past precies! De deur van de afwasmachine kan net open zonder tegen de wand aan te stoten, hetzelfde geldt voor de koelkast. Zonder afbreuk te doen aan de statige ouderdom van de molen, is het een moderne keuken, anno de 21e eeuw. Het plafondlampje is 'verpakt' in een oud gietijzeren rek, waar vroeger het keukengereedschap aan hing.

Datzelfde geldt voor de rest van de inrichting: oude planken op de vloer van de woonkamer, een mooi hindelopen tafeltje in het halletje, de originele trap, met touwen erlangs om je aan vast te houden, naar boven. Smaakvol ingericht en ruimte scheppend door spiegels en doorkijkjes.

Niet voor niks: de gasten van de Bed and Breakfast, want zo functioneert de molen intussen, zijn heel blij. Over het algemeen komen ze uit het buitenland maar hebben ze Nederlandse wortels en willen ze aan kinderen en kleinkinderen laten zien waar ze oorspronkelijk vandaan komen. Wat is er dan mooier om in een Nederlandse poldermolen te overnachten?

Ook de beheerders Maarten van Dijk en Sietske Bierens zijn heel blij. Maar ze zijn bovenal dankbaar dat ze van de eigenaar (Utrechts Landschap) hun 'businessplan' hebben mogen uitvoeren. Het was een sprong in het diepe, maar nu, na twee jaar, blijkt hoeveel voldoening het ze geeft. Hun B&B gasten en hun kinderen genieten ervan, maar ook de vele passanten, die over het hekje leunend hun verhalen over de molen van vroeger vertellen. Hobby en werk gaan naadloos in elkaar over. Een van de kinderen, Lisa, was al gelijk enthousiast en als ze niet nog op school had gezeten, zou ze ongetwijfeld ook de molenaarsopleiding zijn gaan doen.

Aan die opleiding is Maarten wel begonnen en hij is al een eindweegs! Over een klein jaar verwacht hij het officiële landelijke examen af te kunnen leggen van de Vereniging De Hollandsche Molen. Anderhalf uur lang zal hij ondervraagd worden over alle molentypes en hun productieproces, over de constructie van molens, over het draaien van de molen, wat je moet doen onder extreme omstandigheden, over het weer, enz enz. Als hij daarvoor geslaagd is, kan hij de Oostzijdse molen volledig alleen bedienen als volleerd molenaar.

Voorlopig mag hij dat alleen nog samen met anderen doen: Robert Jan Prins uit Amsterdam helpt vaak als 'ambulante' molenaar. Maar ook anderen, zoals Thon Stoffelen van molen de 'Onrust' bij het Naardermeer en Karel Ouendag van de Malle Molen te Gouda, draaien geregeld mee om de Oostzijdse te laten werken in het kader van het molenbehoud, en om Maarten uren te laten maken die nodig zijn om de

molen steeds beter te leren kennen met haar 'kuren'. Niet zo lang geleden bv sloeg een van de wieken tegen het pothuis en moest gerepareerd worden. "Thon leerde mij hoe ik dat moest doen, ik ben deze mensen ontzettend dankbaar dat ze mij de ervaring doorgeven en steeds weer voor mij klaar staan".

Heel goed nieuws is dat Maarten onlangs de batterij Zuid naast de molen in beheer heeft gekregen van Natuurmonumenten. Dat betekent dat hij de grond naast de molen mag onderhouden en dat komt mooi uit, want Batterij Zuid maakt deel uit van de zogenaamde molenbiotoop en dat betekent dat het gewas er niet te hoog mag opschieten, vanwege de windvang. Maarten zal bestaande kruipwilgen handhaven, maar scheuten van hoger groeiende bomen verwijderen. Er komen Ouessant schapen op het terrein, er komt een hek omheen en een opstapplank voor passanten die er mogen picknicken.

Helaas heeft het orkest Riciotti, dat ons, Abcoudenaren, altijd een geweldige zomeravond bezorgde, aan Maarten laten weten dat het geen belangstelling heeft om weer op Batterij Zuid te komen spelen. Misschien moeten de donateurs onder u wat druk uitoefenen?

Als de molen draait, is iedereen welkom om een kijkje te komen nemen. Alle groepen 7 en 8 uit de gehele Ronde Venen hebben dat in de eerste week van november gedaan als onderdeel van een project

van Kunst Centraal. De Pius school ging naar de Broekzijdse op Gein Noord, de overige scholen kwamen naar de Oostzijdse.

En zo blijft het Gein een plaats waar we willen zijn, een plek om zich te ontspannen, om te genieten van de weidsheid van het landschap, van de vogels, de waterlelies en de draaiende wieken van de molen!

Liesbeth Hengeveld (met dank aan Maarten van Dijk)

Loonbedrijf Schuurman

Wie, langs het Gein, kent niet de in het land werkende en voorbij rijdende landbouwvoertuigen van Loonbedrijf Schuurman? Onvermijdelijk komt er wel eentje voorbij rijden als je langs het Gein fietst. Of er komt je eentje tegemoet, mindert vaart en gaat eventjes aan de kant als je er niet langs kunt. Een blik opzij, een opgestoken hand, en je kunt weer door.

Gerbrand Schuurman, die het loonbedrijf van zijn vader Evert heeft voortgezet, is lid geworden van het bestuur van Spaar het Gein. Dit was eens te meer een reden om een afspraak te maken en hem te laten vertellen over hoe zijn bedrijf ontstaan is en wat een loonbedrijf voor werkzaamheden uitvoert.

De afspraak is op Gein Noord 53, waar Gerbrand woont met zijn vrouw Anja en zijn kinderen Marco (3 jaar) en Ilse (1/2 jaar). Vanuit het huis is er een prachtig uitzicht achter op de weilanden; binnen hangt de gezellige sfeer van een huis waar kleine kinderen wonen.

Groei van het bedrijf

Al als kleine jongen hielp Gerbrand zijn vader Evert op het bedrijf. Evert was boer, maar werkte daarnaast al als loonwerker met de trekker van opa

Schuurman. Hoewel de koeien bleven, breidden de loonwerkzaamheden zich uit. Toch stapte Gerbrand pas tien jaar geleden volledig in het bedrijf. Voordien, hij was toen twintig jaar oud, werkte hij vijf jaar lang bij het aannemersbedrijf waar hij ooit stage had gelopen. In die periode woonde hij in de woonboot van Anton Gijzen, tegenover de boerderij. In 2006 besloot Gerbrand in het bedrijf van vader Evert te stappen. Die deed daarbij een stap terug, maar is toch ook nu nog actief: hij heeft 'lease'koeien (ze zijn iemand anders eigendom), en hij zit zelf ook nog graag op de trekker. Door de groei van het bedrijf, inmiddels werken er 18 medewerkers, gaan de meeste uren voor Gerbrand zitten in de organisatie. Ook heeft hij twee mensen in dienst voor de planning en alles wat nog meer komt kijken bij de administratie van het bedrijf.

De werkzaamheden

De uitvoerende werkzaamheden zijn veel en divers. Het bedrijf ligt in het buitengebied, dus het is logisch dat veel opdrachten uit de landelijke omgeving komen. Bij een boerderij worden dan bijvoorbeeld grond- en graafwerkzaamheden

uitgevoerd, sloten worden geschoond, gras wordt van het land gehaald, mest wordt gereden, het erf wordt opgeknapt. Maar ook uit de stad komen opdrachten. Dat kunnen 'cultuur-technische' werkzaamheden zijn (het uitgraven, verplaatsen en verbeteren van grond), maar, zoals op dit moment in Amsterdam gebeurt, kan het bedrijf ook meewerken aan de aanleg van de nieuwe stadsverwarming. Daartoe moeten geulen worden gegraven die niet alleen binnen de stadsgrenzen liggen, maar ook meer in het buitengebied door weilanden lopen. Dat Schuurman voor deze klus is gevraagd is niet zomaar: een boerenzoon heeft makkelijker contact met de eigenaren van de weilanden en heeft beter kijk op aard en ligging van het land. Amsterdam is trouwens niet de enige plaats waar het bedrijf werkzaam is. Het uitgangspunt bij Schuurman is dat hij werk aanneemt tot maximaal een uur rijden vanaf het Gein.

Soms overlast

Met zo'n groot machinepark gevestigd zijn in zo'n klein, besloten gebied, is iets dat makkelijk problemen kan geven. Dat er in het verledenrijving is geweest omdat bewoners overlast ervoeren door hard rijdende landbouwmachines, wordt door Gerbrand meteen toegegeven. Zeker toen de weg regelmatig open had gelegen en slechts provisorisch was dichtgemaakt hadden bewoners last van lawaai en trillingen bij hun woningen. Gerbrand is zich ervan bewust dat het belangrijk is om in zo'n vrij kleine gemeenschap rekening met elkaar te houden. Voor hem houdt dat ook in dat de bewoners open

zijn naar elkaar. Dus ook klachten moeten wat hem betreft gewoon bespreekbaar zijn.

In het bestuur

Voor Gerbrand is betrokkenheid een kernwaarde. Dit geldt voor het bedrijf, de mensen die er werken, de klanten en tenslotte niet te vergeten de omgeving waarin gewerkt wordt. Toen de dijkverbetering kwam hebben vader en zoon daar actief in meegedacht. Vader Evert zat in de klankbordgroep en er werd vaak bij Schuurman op kantoor door de klankbordgroep en de uitvoerende partij Waternet overlegd. Hierbij werd ook aan Gerbrand zijn visie gevraagd, en zodoende raakte hij er bij betrokken. Na de voltooiing van het project werd hem gevraagd of het hem iets leek om ook actief te worden voor Spaar Het Gein. Dat heeft hij met beide handen aangegrepen. Want hij vindt het heel belangrijk zorg te dragen voor een mooi Gein. Dat hoopt hij nu te bereiken als lid van het bestuur van Spaar het Gein.

GW

De koe en haar naam

In mei j.l. publiceerde RTLnieuws de populairste koeiennamen, met als bron rundveeorganisatie CRV. Het ging hierbij om namen die in de afgelopen 25 jaar meer dan tien keer per jaar aan een koe werden gegeven. Dit is opvallend, daar tegenwoordig steeds meer koeien slechts een nummer hebben dat

via een computer gelezen kan worden. Bij de vierweekse keuring van de melk correspondeert dit nummer dan met het nummer op het flesje van het melkmonster. Handig voor de controleur. Vroeger, in het nog computerloze tijdperk, hing soms bij de controle boven iedere koe in de stal een leien bordje, met daarop vermeld de naam, de jaarproductie, het vet- en het eiwitgehalte. En nog eerder, toen de melk nog niet werd gecontroleerd, was het geven van een naam aan de dieren niet zozeer noodzaak, als wel een gewoonte bij veel boerenfamilies. Heel begrijpelijk, want de dieren maakten jarenlang deel uit van de boerderij en woonden vaak, 's winters, samen met de familie onder hetzelfde dak.

Ondanks de computer en de oormerken, worden dus ook nu nog namen gegeven aan de koeien, namen die al koeien-generaties lang in gebruik zijn en waar elke volgende generatie achter deze naam een volgnummer krijgt. Vaak zijn het namen (geweest) van de boerin of andere vrouwelijke familieleden, maar soms is de betekenis of de oorsprong onbekend.

registriekaart		CRV	
Gerda 23 CRV Postbus 454 6800 AL ARNHEM Tel: 085-0024410 327204 E M Schuurman		ID-code NL 4827 0177 0 Verwerkingsdatum 11/03/12 Postbus 454, 6800 AL, Arnhem	
E M Schuurman Gein N 53 1391 HA ABCOUDE			
Dier 23 Naam Gerda 23 ID-code NL 482701770 Geo.datum 21/02/2012 Geslacht Vrouwelijk Rastak 62%ONB 25%HF 12%FH Kleur ER Registratie 01/04/2009 Bijzonderheden 50%ONB 37%HF 12%FH Geen relevante deklino		Vader Vadersvader Vadersmoeder Moeder Gerda 21 NL 482701624 01/04/2009 50%ONB 37%HF 12%FH Moedersvader Moedersmoeder Gerda 19 NL 422598439 S 75%HF 12%FH 12%ONB	

Registratiekaart van Gerda 23

Ook op de boerderijen langs het Gein zijn sommige namen al decennia lang in gebruik. Hieronder een lijst van boerderijen waarvan de koeiennamen bekend zijn. De lijst is natuurlijk niet volledig, het is een greep uit alle namen, en niet in alle genoemde boerderijen is nog een boerenbedrijf gevestigd. De namen zijn niet afkomstig van CRV, maar door Jur van den Bosch persoonlijk bij een rondgang langs de boerderijen opgetekend.

GEIN NOORD (van noord naar zuid)

1. Van Zuylen

Op deze nieuwe zuivelboerderij was de geboorte van kleinzoon Niels de aanleiding om *Nielske* als koeiennaam te gaan gebruiken.

2. Hendrika's Hoeve

Door de voormalige eigenaren, familie van der Roest, werd de topstier *Sneeker Diamant* menigmaal ingezet om hun koeien te insemineren.

3. Vredelust

In de tijd van Wim Kea hadden zijn koeien mooie namen: *Agatha* en, wonderlijk genoeg, *Cuperius* (latijn voor kuiper).

4. Rundervreugd

Gerda en Evert Schuurman hebben twee dochters. Toen er een keer tweeling-kalfjes werden geboren zijn die naar de dochters vernoemd: *Frida* en *Wanda*. De naam *Gerda* gaat ook al koeien-generaties lang mee.

5. Janna's Hoeve

Op deze boerderij Van Gijsbert en Femke Bakhuizen wordt al sinds 1937 de naam *Epi* van generatie op generatie doorgegeven.

6. Geinrust

Hier boerden de veefokkers Herman en Gijs Snoek. Een groot succes was de koe *Nonnie 24*, die kampioen werd op de Hozubra (Nationale fokvee keuring) van Holland, Utrecht en Brabant. Deze Nonnie was dus al de 24e generatie!

7. Ora et Labora

Toen Piet en Grada van Schaick nog boerden op Ora et labora, vernoemden zij hun koeien naar de drie dochters: *Marjon*, *Gerda* en *Nora*.

8. Geinlust

In de stal van de familie Beukeboom is nog steeds de naam *Corrie* in gebruik.

9. Land Houdt Stand

De familie Snoek heeft goede herinneringen aan *Heleen 5*, kampioen op de veekeuring in Woerden

GEIN ZUID (van noord naar zuid)

10. Oostergein

In het jonge gezin Schoonhoven komt de naam *Dina* in de koe-familielijn veel voor. Ook de koningin is vernoemd: de naam *Juliana* leeft bij de koeien voort.

11. Vecht en Geijn

Bij de familie Hoogenhoud is de koeien-familiennaam *Gerrie* begonnen bij het vernoemen naar de zuster van de vroegere boerin.

12. Janshof

De familie Eikelenboom kocht hun eerste koe met de koeien-familiennaam *Bertha* van topfokker Gerrit Stapel te Lambertschaag, in West Friesland.

13. Zuivellust

De maatschap de Graaf-Staal is pas 20 jaar aangesloten bij de fokvereniging. Beroemd is hun koe *Petra*, die meer dan 100.000 liter melk gaf gedurende haar leven. Veel van hun koeien heten *Wezel*, een naam afkomstig van boerderij Hogerlust, waarvan ze de koeien overnamen toen Jur van den Bosch stopte met zijn bedrijf.

14. Hogerlust

Hier werden, behalve de naam *Wezel*, veel koeien *Hanna* genoemd. Maar ook de namen *Hinke* en *Trijntje* waren in gebruik.

Hanna was de schoonzuster van opa Willem van den Bosch.

15. Oost-Gein

De boerinnen van Oostgein (boerderij Hartstocht) gaven hun namen aan hun koeien. *Hendrika* was de naam van de moeder van opa Klaas den Hartog. *Matje* is de moeder van Henk. En *Wilma*, tenslotte, is Henk z'n vrouw.

16. Anna's Hoeve

De naam *Tatjana* werd indertijd bedacht door de controleur. Hoe kwam hij aan die naam? De betreffende koe had heel grote uiers en daar hij de film 'Flodder' had gezien, is dat niet moeilijk te raden.

17. Landzicht

Op het bedrijf van Christiaan van den Anker is al 80 jaar de koeien-familiennaam *Hillardius* in gebruik. De oorsprong van de naam is onbekend.

18. Nimmer-Dor

Bij de familie van Lint werd ooit een kalf geboren met een witte kop. Dat bracht hen op het idee om het dier *Miss Montreal* te noemen, naar een Canadese zangeres met wit haar.

Jur van den Bosch/GW

Toekomst Forten in De Ronde Venen

Op 14 december j.l. werd in De Boei in Vinkeveen een avond gehouden over de toekomst van de forten in onze gemeente. Op uitnodiging van de gemeente waren enkele tientallen bewoners hierbij aanwezig. Na een inleiding over het doel van de avond, het verzamelen van ideeën over toekomstig gebruik van de forten, werd hierover aan een vijftal tafels gediscussieerd. Voor fort Abcoude wordt begin volgend jaar een aparte bijeenkomst belegd.

Aan de tafel over Fort Nigtevecht, met acht deelnemers, bleek men het snel eens te worden over de toekomstige mogelijkheden. Nadat Marian van Weert had toegelicht wat haar plannen waren om Fort Nigtevecht als Gedenkplaats verder te ontwikkelen, kwamen er van de deelnemers een aantal ideeën die hierin goed zouden kunnen passen. We waren het erover eens dat dit fort een stiltegebied moet blijven, waarin de natuurfunctie centraal moet blijven, dus geen extra bebouwing, geen camping of grootschalige recreatiefunctie, maar meer een rustpunt voor wandelaars en fietsers, met een kleine horecafunctie. Openstelling van het hele liniepad, behoud van de wilgen langs het Velterslaantje en meer aandacht voor de cultuurhistorische waarden van het fort (unieke geschutskoepel) en de directe omgeving (inundatiedijkjes en schansen). Als idee kwam ook nog naar voren om in het fort lokale producten te verkopen en een pluktuin aan te leggen. Fort Nigtevecht verdient het om als pareltje gekoesterd te worden.

Hans van Kessel

Ontvangt u al Nieuwsmail?

Als lid van Spaar het Gein ontvangt u twee keer per jaar automatisch deze papieren Nieuwsbrief. Daarnaast kunt u ook een aantal malen per jaar de gratis digitale Nieuwsmail ontvangen. Het enige dat u daarvoor moet doen is uw naam en emailadres invullen in de invulveldjes in de rechterkolom op www.spaarhetgein.nl.

U wordt dan bijvoorbeeld geïnformeerd over actuele berichten die niet kunnen wachten op de volgende papieren Nieuwsbrief. Of bijvoorbeeld over de eerstvolgende knotactiviteit. Of over een peiling die we onder de leden willen houden.

Het bestuur van Spaar het Gein

Voorzitter/penningmeester

Rien Leemans • tel: 06 - 40322336
rienleemans@chello.nl of info@spaarhetgein.nl
IBAN: NL86 TRIO 0198 5295 54
t.n.v. Vereniging Spaar het Gein

Secretaris:

Eric de Leeuw • Gein Zuid 24 • 1391 JE Abcoude
tel. 06 - 52656507 • eric.de.leeuw@hetnet.nl

Overige bestuursleden:

Tom Snoek • tel: 0294 - 283401
snoek.mariahoeve@rumaweb.nl

Christian van den Anker • tel: 06 - 54725462
christian_van_den_anker@hotmail.com

Gerbrand Schuurman • tel. 06 - 24140204
gerbrand@loonbedrijfschuurman.nl

De Nieuwsbrief van de vereniging Spaar het Gein verschijnt tweemaal per jaar en wordt gratis aan de leden toegezonden. Lezers zijn van harte uitgenodigd om kopy in te zenden. Wij denken aan stukjes over onderwerpen die te maken hebben met de geschiedenis, de actuele situatie of de toekomst van het Gein. Voor het samenstellen en bijhouden van een archief willen wij graag beschikken over allerlei materiaal, geschreven teksten, dia's of foto's.

Redactie:

Gay Jannette Walen
Stationsstraat 22 • 1391 GP Abcoude
Tel. 0294 28 48 50 • walenjgg@kpnmail.nl

Vormgeving:

Pier 19 Grafisch ontwerpers Utrecht, Theo Snoek

Herkomst foto's:

Loonbedrijf Schuurman • Brandweer Abcoude
Gay Jannette Walen • internet (br.de, Zimbio)
IVN • Animal Fun • familie de Groot